

РЕШЕНИЕ

№ 39933

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9887** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на началника на отдел „Оперативни дейности – С.“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП чрез процесуалния му представител – юрк. Л. И., срещу Решение № 3214/22.08.2025 г., постановено по НАХД № 2740/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 103 състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 706372-0332913/08.06.2023 г., с което на „ОМВ България“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 1000/хиляда/ лева, за нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ във връзка с чл. 118, ал.4 от ЗДДС.

С жалбата се оспорва извода на първоинстанционния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, изразяващо се в липса на коректно посочена дата на осъществяване на нарушението в АУАН и НП, поради което се иска и отмяна на така постановеното решение. Претендират се направените съдебни разnosки за двете инстанции и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. И., който поддържа жалбата.

Ответникът по касацията – ОМВ България ” ООД, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Няма постъпили отговор на касационна жалба или становище по спора.

Представителят на СГП счита жалбата за основателна и моли съда да отмени обжалваното решение.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 04.10.2022 г. в 12:02 часа свидетелят А. Д., на длъжност „инспектор по приходите“ в ЦУ на НАП, в присъствието на свои колеги, извършил проверка на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС - бензиностанция, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от ОМВ България ” ООД. При извършената проверка бил изваден дневен отчет „Х“ № 0346290/04.10.2022 г., според който дневният оборот към момента на проверката бил в размер на 1312, 68 лв. Констатирано било, че в обекта има едно фискално устройство, което било монтирано и работещо. При преброяването на касовата наличност, същата била в размер на 702,68 лв. Поради това и била установена разлика в размер на 610,42 лв. по-малко. Инсталираното в обекта фискално устройство притежавало и имало активирана функция „служебно въведени“ и „служебно изведени“ суми, което се установява от дневния финансов „Х“ отчет. Съставен бил опис на паричните средства, както и бил приложен извадения „Х“ отчет. За проверката бил съставен протокол № сер. АА № 0127115/04.10.2022 г. и опис на парите в касата. С протокола била отправена покана за съставяне и връчване на акт на 12.10.2022 г. в 09:00 ч. Въз основа на горните констатации срещу ОМВ България ” ООД бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. АА № 0332913 от 29.12.2022 г. Въз основа на така съставения АУАН, С. Е. С. - Началник отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция "Оперативни дейности" в ГД "Фискален контрол" в ЦУ на НАП издал обжалваното наказателно постановление № 706372-0332913 от 08.06.2023 г., в което е посочено, че нарушението е било установено на 04.10.2023 г., и с което НП на основание чл. 185, ал. 5 във вр. с чл. 185, ал. 4 от ЗДДС наложил на ОМВ България ” ООД „имуществена санкция“ в размер на 1000 /хиляда/ лева, за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка разглеждащият делото състав е направил извод, че при съставянето на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от категорията на абсолютните, поради което е отменил атакуваното постановление. Съдът е извел, че в АУАН и НП е посочена различна дата на нарушението- в първия акт тя е 04.10.2022г., а във втория – 04.10.2023г., като по този начин едва с НП на нарушителя са предявени нови факти, с което съществено се засяга правото му на защита. Изтъкнато е, че посочената дата 04.10.2023г. не съответства на обективната истина и представените доказателства.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Правилно СРС е приел, че в конкретния случай е допуснато нарушение на императивните изисквания на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН като в съставените АУАН и НП не се съдържат законоустановените реквизити. Липсва точно и коректно посочване на датата на извършване на нарушението. В АУАН са посочени факти за извършена проверка на 04.10.2022г., но не и кога се счита, че е извършено нарушението. По аналогичен начин, в НП са изложени факти веднъж за извършена проверка на 04.10.2023г. /страница 1 от НП/ и втори път за установяване на нарушението на 04.10.2023 г. /страница 2 от същото/. „Дата на извършване“ и „дата на установяване на нарушението“ не са идентични понятия, макар да е възможно темпорално да съвпадат като събития. Очевидно е и разминаването на датите, в двата акта, както и между изложените фактически твърдения в НП и представените доказателства. Точното и

недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика, поради което и правилното им извеждане по тълкувателен път е недопустимо. Ето защо, като е отменил процесното НП съдът е постановил правилно решение.

С оглед изхода на делото разноси се следват на ответника, който не е претендирал присъждането им, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XXV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3214/22.08.2025 г., постановено по НАХД № 2740/2024 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 103 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.